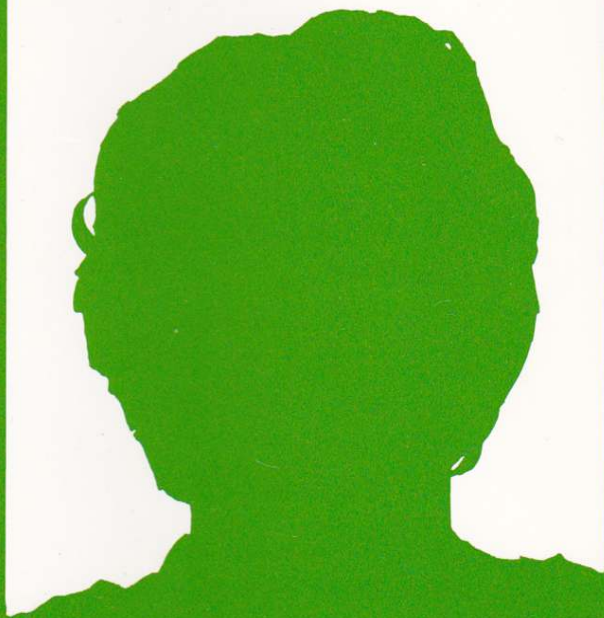

Behouden!

Wat nu?

Behouden! *Wat nu ... ?*

Praktische Wenken voor 'pas-bekeerden'

Inhoud :

1. Het goede begin
2. Het openlijk belijden van Christus
3. Heilszekerheid
4. Opzien tot Jezus
5. Sluit u aan bij een gemeente
6. Bijbelstudie
7. Ons gebedsleven
8. Werk voor de Here

HET MORGENROOD

BROCHURES BIJ DE BIJBEL -

no. 02 - 093 onder redactie van: Jb. Klein Haneveld **Bodegraven**

I

Het goede begin

Niets is belangrijker in het leven van een Christen, dan *het goede begin*. Als wij goed beginnen, dan kunnen wij ook goed voortgaan. Als wij verkeerd beginnen, zal het gehele verdere leven verkeerd zijn. Als iemand, die dit leest, tot de ontdekking komt, dat hij verkeerd begonnen is, dan blijft hem niets anders over, **dan een nieuw en goed begin te maken.**

In Johannes 1 : 12 lezen wij, wat het goede begin is. *'Zo velen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk, die in Zijn Naam geloven'*. Het enige juiste begin van een Christenleven is: *Jezus Christus aannemen!* Ieder, die Hem aanneemt, geeft Hij op hetzelfde moment macht een kind van God te worden. Wanneer de meest goddeloze mens in de wereld deze regels zou lezen en hij zou op dit ogenblik de Here Jezus aannemen als zijn persoonlijke Verlosser en Zaligmaker, dan zou hij op hetzelfde moment een kind van God worden. Al is iemand met nog zoveel zorg opgevoed en angstvallig beschermd voor zonde en wereld — hij zal niet eerder een kind van God worden, dan wanneer hij de Here Jezus aanneemt. Wij zijn *'kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus'* (Gal. 3 : 26) en op geen enkele andere wijze.

Wat betekent het, Jezus Christus aannemen? Het betekent, Jezus zò aanvaarden, dat Hij voor u alles is, waartoe God Hem voor ieder mens gemaakt heeft en aan ieder mens aanbiedt. Jezus Christus is Gods gave. *'Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar het eeuwige leven hebbe'* (Joh. 3 : 16). Sommigen aanvaarden deze wonderbare Gave van God door geloof, ieder die deze Gave gelovig aanneemt, wordt een kind van God. Ieder, die deze Gave door ongeloof afwijst, gaat verloren: hij is reeds geoordeeld. *'Wie in de Zoon gelooft, komt niet in het oordeel; wie echter niet gelooft, is reeds geoordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam des eniggeboren Zoons van God'* (Joh. 3 : 18).

Waartoe biedt God ons Zijn Zoon aan?

1. In de allereerste plaats biedt God ons Zijn Zoon aan als onze Zondendrager. Wij hebben allen gezondigd. Er is geen mens, die niet gezondigd heeft (Rom. 3 : 22, 23). *'Indien wij zeggen, dat wij geen zonden hebben, zo verleiden wij onszelf en maken God tot een leugenaar'*. (1 Joh. 1 : 8). Een ieder van ons moet òf zijn zonden zelf dragen, òf een ander moet zijn zonden voor hem dragen. Onze eigen zonden dragen, dat betekent voor eeuwig van de gemeenschap met God buitengesloten te zijn; want God is heilig'. *God is een Licht en geen duisternis is in Hem'* (1 Joh. 1 : 5). Maar God Zelf heeft in een Ander voorzien, opdat Hij onze zonden op Zich zou nemen, zodat wij ze niet zelf behoeven te dragen.

Deze Zondendrager is Gods eniggeboren Zoon, Jezus Christus. *'Want Die, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem'* (2 Kor. 5 : 21). Toen Jezus op het kruis van Golgotha stierf, toen *'verloste Hij ons van de vloek der Wet, een Vloek geworden zijnde voor ons'* (Gal. 3 ; 13). Christus aanvaarden betekent dus: het getuigenis van God geloven, dat Hij gegeven heeft over Zijn Zoon; geloven, dat Jezus onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout (1 Pet. 2 : 24); en God vertrouwen, dat Hij ons al onze zonden vergeeft, omdat Jezus Christus die op Zich genomen heeft. *'Wij dwaalden allen als schapen, ieder op zijn weg, maar de Heer heeft al onze zonden op Hem doen aanlopen'* (Jes. 53 : 6).

Onze eigen goede werken in verleden, heden en toekomst hebben niets te maken met de vergeving der zonden. Onze zonden zijn vergeven, niet vanwege de werken der gerechtigheid, die wij gedaan hebben, maar vanwege het werk der verzoening, dat Christus op het kruis van Golgotha voor ons volbracht heeft. Als wij in dit verlossingswerk rusten, dan zullen wij goede werken doen; zij zullen het *gevolg* zijn van onze verlossing; het gevolg van ons geloof in Jezus, als de Drager van onze zonden. Onze goede werken kunnen nooit de grond van onze verlossing zijn, maar wel de vrucht en het bewijs ervan. Wij moeten er ons wei voor hoeden, dat wij niet onze goede werken als grond voor onze redding laten meetellen. Wij hebben de vergeving onzer zonden niet te danken aan de dood van Christus *plus* onze goede werken, maar

enkel en alleen aan het feit, dat Christus voor ons stierf. *Dit van harte te erkennen is het begin van het Christenleven.*

2. God biedt ons Jezus aan als onze **Bevrijder van de macht der zonde**. Jezus is niet alleen gestorven, Hij is ook opgestaan! Hij is ook vandaag nog een levende Heiland; Hij heeft alle macht in hemel en op aarde. Hij heeft ook macht om de zwakste mens voor struikelen te bewaren (Judas 24). Van het ene uiterste der aarde tot het andere kan Hij allen redden, die door Hem tot God gaan: *'Waarom Hij ook volkomen kan zaligmaken, die door Hem tot God gaan, aangezien Hij altijd leeft om voor hen te bidden* (Heb. 7 : 25).

'Indien de Zoon u vrijmaakt, zo zult gij waarlijk vrij zijn' (Joh. 8 : 36). Jezus aannemen betekent geloven, wat God ons in Zijn Woord over Hem zegt; geloven, dat Hij uit de doden opstond; geloven, dat Hij nu leeft; geloven, dat Hij machtig is ons voor struikelen te bewaren, en ons dagelijks van de macht der zonde te verlossen —en in dat geloof ons vertrouwen op Hem stellen.

Dit is het geheim van de dagelijkse overwinning over de zonde. Als wij proberen, om in eigen kracht de zonde te overwinnen, dan moeten we onherroepelijk vallen. Als we eenvoudig het oog gericht houden op de opgestane Christus, om ons dag voor dag te bewaren, dan zal Hij ons vasthouden. De gekruisigde Christus bevrijdt ons van *de straf der zonde*; wij zijn gereinigd van onze zonden; wij komen niet in het oordeel. Maar de opgestane Christus geeft ons dagelijks overwinning over de *macht der zonde*. Velen nemen Jezus aan als de Zondendrager en zij ontvangen vergeving —maar zij komen niet verder; en daarom is hun leven een aaneenschakeling van nederlagen. Anderen aanvaarden Hem ook als hun opgewekte Heiland en daarom ervaren zij een overwinningsleven.

Als we goed willen beginnen, dan moeten we Hem niet alleen aannemen als de Drager van onze zonden, maar ook als onze opgestane Verlosser, de Bevrijder van de macht der zonde, onze Bewaarder. Dan zullen we dagelijks overwinning over de zonde hebben.

3. Maar God biedt ons Jezus niet alleen aan als Zondendrager en als Bevrijder van de macht der zonde, maar ook als **onze Here en Koning**. Wij lezen in de Handelingen der Apostelen 2 : 36: *'Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot een Here en Christus*

*gemaakt heeft, namelijk deze Jezus, Die gij gekruisigd hebt'. 'Here' betekent: Goddelijke Meester; en Christus' betekent: gezalfde Koning. Jezus aannemen betekent Hem als Goddelijke Meester erkennen, aan Wie wij ons met geheel ons hart en leven onderwerpen; als de Enige, Wiens Woord wij volledig geloven; Die wij geloven willen, ook als de wijzen dezer wereld de waarheid van Zijn leer in twijfel trekken of loochenen; het betekent Hem als Koning kronen, Wiens onbeperkte heerschappij over ons leven wij met vreugde aanvaarden, zodat het nu voortaan niet meer de vraag is: Wat zal ik graag willen doen? Wat willen anderen, dat ik doen zal? Wat doen anderen?—maar de vraag is nu slechts: **Wat wil Hij, dat ik doen zal?** Een goed begin houdt in: **een onvoorwaardelijke overgave aan Jezus, onze Here en Koning.***

Een gebrek aan inzicht op dit punt, dat Jezus zowel onze Here en Koning, als onze Verlosser is, heeft menig Christenleven reeds in het begin op de verkeerde weg gebracht. Het uitgangspunt is wel, de erkenning van Jezus als onze Zondendrager, en als onze Verlosser van de macht der zonde; maar daar mogen wij niet bij blijven stilstaan, wij moeten Hem als onze Here en Koning erkennen! Voor een goed begin van het Christenleven is er niets belangrijker, dan onvoorwaardelijke overgave, zowel van uw gedachten als van heel uw wezen, aan Jezus. Zeg uit de grond van uw hart en zeg het telkens weer: **Alles voor Jezus!**

Velen lijden schipbreuk, omdat zij voor deze volledige overgave terugschrikken. Zij zouden Jezus wel willen dienen — maar met een half hart, met een deel van hun persoon en hun bezit. Iets onthouden aan Jezus betekent een armzalig leven met struikelen en vallen.

Een leven van volledige overgave brengt vreugde op alle wegen. Als u het nog niet gedaan hebt, doe het dan heden; ga in de stilte met God, kniel neer en zeg: **'Alles voor Jezus'**, maar dan moet het wel eerlijk gemeend zijn. Zeg het in volle ernst, uit de grond van uw hart; blijf voor Zijn aangezicht, totdat het u duidelijk wordt, wat het betekent en wat u doet. Wie deze stap werkelijk doet, maakt wonderbare vooruitgang. Hebt u deze stap reeds gedaan, herhaal hem dan dikwijls! Hij heeft steeds weer nieuwe betekenis en brengt nieuwe zegen. In deze volledige en voortdurende overgave ligt de sleutel tot alle schatkamers van de Goddelijke waarheid. Twijfel verdwijnt snel voor hem, die zich volkomen overgeeft (Joh. 7:17). In deze volkomen overgave ligt het geheim van de kracht van het gebed (1 Joh. 3:22).

Deze volkomen overgave is de voornaamste voorwaarde, om de kracht van de Heilige Geest te ontvangen (Hand. 5 : 32).

Wanneer u Christus als uw Here en Koning aanvaardt, dan bent u gehoorzaamheid verschuldigd aan Zijn wil, zelfs tot in de kleinste bijzonderheden van uw leven. Velen zeggen, dat zij Jezus als Here en Koning aangenomen hebben, terwijl zij Hem in hun zakenleven, hun gezinsleven, in hun omgang met anderen en in hun wandel dagelijks ongehoorzaam zijn. Zulke mensen houden zichzelf voor de gek. U hebt Jezus niet als Here en Koning aangenomen, als u niet bereid bent, Hem dagelijks in alle dingen te gehoorzamen. Hij zegt Zelf: *'Wat noemt gij Mij Here, Here, en doet niet hetgeen Ik zeg'* (Luk. 6 : 46).

Om nog eens alles samen te vatten: Wilt u uw Christenleven goed beginnen, neem dan Christus aan als de **Drager van uw zonden**, en vertrouw God, dat Hij uw zonden vergeven heeft, omdat Jezus in uw plaats stierf. Neem Hem aan als uw **opgestane Heiland**, Die altijd leeft en voor u bidt; Die macht heeft u te bewaren, en vertrouw erop, dat Hij u iedere dag bewaart. Neem Hem aan als **uw Here en Koning**, aan Wie u de volle heerschappij over uw gedachten en uw leven toestaat. Dit is het goede, het enig juiste begin van het leven van een Christen.

Als u op deze manier begonnen bent, zal het verdere naar verhouding gemakkelijk zijn. En als u niet op deze wijze begonnen bent, doe het dan nu.

II

Het openlijk belijden van Christus

Wanneer u als Christen *'het goede begin'* gemaakt hebt en in uw hart de juiste houding tot Jezus hebt aangenomen, dan is de volgende stap, dat u openlijk belijdt, in welke verhouding u thans tot Jezus Christus staat.

Jezus zegt (Matth. 10 : 32): *'Wie Mij belijdt voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is.'*

Hij wil, dat wij openlijk voor Hem zullen uitkomen.

Hij verlangt dat terwille van uzelf. Het is de weg, om gezegend te worden. Velen willen volgelingen van Jezus zijn, zonder dat de wereld het merkt. Maar niemand is daar nog in geslaagd. Heimelijk Zijn discipel te zijn, betekent: in het geheel niet Zijn discipel te zijn. Wie werkelijk de Here Jezus toegelaten heeft in zijn leven, kan het niet verbergen. *'Waar het hart vol van is, daar loopt de mond van over'* (Matth. 12 : 34).

Zó belangrijk is het belijden van Christus in het openbaar, dat Paulus het als eerste vermeldt, als hij de voorwaarden des heils noemt. Hij zegt: *'Indien gij met uw mond zult belijden de Here Jezus, dat Hij de Here is, en met uw hart zult geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden; Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met de mond belijdt men ter zaligheid'* (Róm. 10 : 9, 10). Als u Christus belijdt, ervaart u een leven van volle zaligheid.

Het is niet voldoende, dat wij Christus slechts éénmaal belijden, bijvoorbeeld bij onze doop; of, als wij ons bij een gemeente aansluiten; of, als wij in een opwekkings-samenkomst een getuigenis afleggen. Wij moeten Christus *steeds* belijden. Wij moeten ons voor onze Heiland niet schamen; iedereen moet weten, dat wij aan Zijn zijde staan. Thuis, in de kerk, op ons werk, in onze ontspanning moeten wij anderen laten merken, *wie* wij zijn en *van Wie* wij zijn. Vanzelfsprekend moeten wij met onze Christelijkheid en onze vroomheid niet te koop lopen; maar niemand mag er over in twijfel

verkeren, dat wij Christus toebehoren. Wij moeten laten merken, dat wij roemen in Hem als onze Here en Koning.

Indien wij verachten in de genade, dan is dat dikwijls een gevolg van het feit, dat wij Hem niet openlijk belijden.

Christenen komen soms in een andere omgeving, waar men hen niet als Christen kent, en waar zij in de verleiding komen het te verheimelijken; zij bezwijken voor die verleiding en lijden spoedig schade aan hun geestelijk leven. Hoe meer u met de Here Jezus bezig bent, des te meer is Hij met u bezig. U zult voor vele verzoeken bewaard worden, als iedereen weet, dat u behoort tot diegenen, die zich in alles laten leiden door hun Here en Heiland.

III

Heilszekerheid

Als u ware vreugde en werkelijke kracht in uw leven wilt ervaren, dan moet u *weten*, dat uw zonden vergeven zijn, dat u een kind van God bent en dat u het eeuwige leven hebt. Het is het *voorrecht* van de gelovige, dat hij mag *weten*, dat hij eeuwig leven heeft. Johannes zegt in 1 Joh. 5 : 13:

'Deze dingen heb ik u geschreven, u, die gelooft in de naam van de Zoon Gods, opdat gij weet, dat gij het eeuwige leven hebt'.

Johannes schreef deze eerste brief met het speciale doel, dat iedere gelovige *zou weten*, dat hij het eeuwige leven heeft.

Er zijn mensen, die zeggen: Niemand kan zeker weten of hij eeuwig leven heeft, voordat hij gestorven is en voor de rechterstoel van God staat. Maar God Zelf zegt, dat wij het wel kunnen weten. Als wij de mogelijkheid ontkennen, dat de gelovige kan weten, dat hij eeuwig leven heeft, dan zeggen wij eigenlijk, dat de Eerste Brief van Johannes voor niets geschreven is en dan beledigen wij de Heilige Geest, die deze Brief heeft geïnspireerd. Of wij de vergeving *voelen* of *niet voelen*, daar komt het niet op aan. **Waar het om gaat, is niet wat wij voelen, maar om wat God zegt.** Gods Woord kunnen wij altijd vertrouwen.

Ons eigen gevoel moeten wij dikwijls wantrouwen. Velen beginnen te twifelen of zij wel vergeving van zonden, eeuwig leven en verlossing hebben ontvangen, omdat zij niet voelen, dat hun vergeven is, dat zij eeuwig leven hebben en dat zij verlost zijn. Maar het niet-voelen mag geen reden zijn tot twijfel.

Stel u voor, dat u tot een gevangenisstraf was veroordeeld en dat het enige vrienden van u gelukt was gratie voor u te verkrijgen. Het gerechtelijke document van uw begenadiging wordt u voorgelegd, u leest het en weet nu, dat u bevrijd bent van straf; maar het bericht is zo onverwacht gekomen, dat u zich niet kunt voorstellen, dat u vrij bent. Iemand vraagt u: 'Bent u begenadigd? —Wat zou u antwoorden?' U zou zeggen 'Ja, ik ben begenadigd'.

Als hij dan verder vraagt: '*Voelt* u zich nu begenadigd?' dan zegt u: 'Nee,

het is allemaal zo wonderlijk, zo onverwachts, ik voel nog niet, dat ik vrij ben'. 'Maar', zegt er dan iemand: 'hoe kan u dan weten, dat u begenadigd bent, als u het niet voelt? Dan zult u hem het document laten zien en zeggen: 'Hier staat het!' En als u dan telkens weer dat geschrift leest en gelooft, dan zult u het ook gaan voelen, dat u begenadigd bent.

De Bijbel is het volkomen rechtsgeldig document van God, waarin Hij vaststelt, dat ieder, die in Jezus gelooft, gerechtvaardigd is; dat ieder, die in de Zoon gelooft, eeuwig leven heeft; dat ieder, die de Here Jezus aanvaardt als zijn Heiland een kind van God is. Als iemand u nu vraagt of uw zonden vergeven zijn, dan kunt u antwoorden: 'Ja, ik weet het, want *God zegt het*'.

Als men u vraagt, of u een kind van God bent, dan kunt u zeggen: 'Ja, want *God zegt het*'. Vraagt men u of u eeuwig leven hebt, dan zegt u: 'Ja, want *God zegt: 'Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven*'. Misschien voelt u het niet, maar wanneer u de uitspraken van God in uw hart overweegt en u zich in het geloof houdt aan wat Hij zegt, dan komt stellig de tijd, dat u het ook voelt.

Wie in de Zoon gelooft en toch twijfelt of hij het eeuwige leven heeft, die maakt eigenlijk God tot een leugenaar. Want hij gelooft niet het getuigenis, dat God Zelf van Zijn Zoon gegeven heeft. En dat getuigenis is, dat God ons in Zijn Zoon het eeuwige leven heeft geschonken: '*Die de Zoon heeft, die heeft het leven; die de Zoon niet heeft, die, heeft het leven niet*'. (1 Joh. 5 : 10-12). Dus ieder, die het getuigenis van God niet gelooft, dat Hij ons in Zijn Zoon eeuwig leven heeft gegeven en dat wie de Zoon heeft, het leven heeft, die maakt God tot een leugenaar. Dikwijls hoort men zeggen: Het is hoogmoed als een mens beweert de zekerheid te hebben van de vergeving der zonden en van het bezit van het eeuwige leven. Maar is het dan hoogmoed, om God te geloven? Is het niet veel hoogmoediger om God niet te geloven en Hem tot een leugenaar te verklaren? Toen Jezus tot de zondares zei: *Uw zonden zijn u vergeven*, zou het dan hoogmoed van haar geweest zijn als zij gezegd had: 'Ik weet dat mijn zonden mij zijn vergeven'? Zou het niet juist hoogmoed geweest zijn, als zij er een ogenblik aan getwijfeld had of haar zonden wel echt vergeven waren? Jezus had gezegd: *Uw zonden zijn u ver- geven* —als zij *toen* had getwijfeld, dan had zij Jezus tot een leugenaar gemaakt. Waarom zou het dan *nu* hoogmoed zijn, als een gelovige zegt: 'Mijn zonden zijn vergeven: ik heb het eeuwige

leven?, terwijl God in Zijn Woord tot ieder gelovige zegt: '*Gij zijt gerechtvaardigd*' (Hand. 13 : 39); '*Gij hebt het eeuwige leven*' (Joh. 3 : 36; 1 Joh. 5 : 13).

Maar dit moet wel vaststaan, dat u werkelijk in de Naam van de Zoon van God gelooft; dat u *werkelijk Jezus hebt aangenomen*. Als u daarvan overtuigd bent, twijfel dan geen ogenblik meer aan het feit, dat al uw zonden u zijn vergeven; twijfel er geen ogenblik aan, dat u een kind van God bent en dat u het eeuwige leven hebt. Als de Satan u toefluistert: 'Uw zonden zijn niet vergeven' wijs dan de satan op het Woord van God en zeg: '*God zegt, dat mijn zonden vergeven zijn en ik weet, dat het waar is*'. Als de Satan zegt: 'Misschien geloof je niet in Hem', zeg dan: 'Als ik nog nooit geloofd had, dan geloof ik *nu*'. En dan kunt u met blijdschap verder gaan in de rotsvaste zekerheid, dat uw zonden zijn vergeven, dat u een kind van God bent en dat u eeuwig leven hebt.

Nu zijn er ook velen, die beweren de zekerheid van het eeuwige leven te bezitten, terwijl zij niet echt geloven in de Naam van de Zoon van God en de Here Jezus niet werkelijk hebben aangenomen. Maar dat is geen echte heilszekerheid, omdat die niet berust op het Woord van God, dat niet liegen kan. Willen wij heilszekerheid hebben, dan moeten wij eerst het heil zelf ervaren hebben. De reden, waarom zoveel geen zekerheid van hun verlossing hebben is, dat zij *niet verlost zijn*. Wat hun ontbreekt is niet de zekerheid, maar de verlossing zelf.

Maar als u Jezus aangenomen hebt, zoals in een vorig hoofdstuk is uitgelegd, dan bent u verlost, dan bent u een kind van God, dan hebt u vergeving van zonden. U mag dat *geloven, weten* en u erin *verblijden*. Is dat eenmaal een feit, laat het dan een feit blijven. Twijfel er nooit meer aan, ook niet als u faalt of struikelt of valt; weet, dat ook die zonden u vergeven zijn — sta op en ga verder in het blij vertrouwen, dat niets u kan scheiden van uw God.

IV

Opzien tot Jezus

Als wij met volharding de loopbaan willen lopen, die ons voorgesteld is, dan moeten wij opzien tot Jezus (Hebr. 12 : 1-3). Het geheim van blijvende vreugde en voortdurende overwinning ligt daarin, dat wij *nooit Jezus uit het oog verliezen*.

1. Wij moeten voortdurend opzien tot Jezus als de grond van onze aanneming door God.

De satan zal telkens opnieuw trachten ons te ontmoedigen door ons te wijzen op onze zonden en tekortkomingen en ons ervan te overtuigen, dat wij geen kinderen van God zijn en niet verlost zijn. Als dit hem gelukt dan worden we spoedig moedeloos en gaan we aan ons heil twijfelen. Maar als wij op Jezus zien, die voor ons stierf en al onze zonden heeft verzoend, dan zullen ons de vele zonden niet meer ontmoedigen. Wel zullen wij dan zien, dat onze zonde groot is, ja, zeer groot; maar meteen zullen wij erkennen, dat zij *volkomen verzoend* is. Telkens als de satan ons één van onze zonden voorhoudt, moeten wij eraan denken, dat Jezus ons van de vloek heeft verlost, omdat Hij een vloek voor ons geworden is (Gal. 3 : 13). Wij moeten bedenken, dat hoe zondig ook in onszelf, wij in Christus gerechtvaardigd zijn, want Hij is voor ons tot zonde gemaakt (2 Cor. 5 : 21). Wij zullen zien, dat iedere zonde, waarvan de satan ons beschuldigt, op Jezus geworpen is (1 Petr. 2 ; 24; Jes. 53 : 6). Wij kunnen nu getroost zingen:

Vrijverklaard van schuld en straf
wand'len wij nu hier beneden;
Gij naamt ons de zonden af en
schonkt ons Uw zaligheden.
Gij stierft eens des zondaars dood, o,
wat is Uw liefde groot!

Als u op dit ogenblik de een of andere zonde drukt, zie op Jezus

aan het kruis; geloof wat God u verzekert, namelijk dat deze zonde op Hem gelegd is (Jes. 53 : 6). Dank God ervoor, dat ook deze zonde gedelgd is. Dank ook uw Heiland, die deze zonde voor u heeft gedragen en laat u niet meer verontrusten. Het is eigenlijk een grote ondankbaarheid jegens God, als u zich nog plaagt met uw zonden, die Hij in Zijn oneindige liefde uitgedelgd heeft. Zie voortdurend op naar de Gekruisigde en wandel toch in de zonneschijn van de genade van God. Hoe hoog is de prijs, waarvoor God in Zijn welbehagen u heeft gekocht! Dank Hem en wandel in het licht van Zijn genade.

2. Wij moeten tot Jezus opzien als onze opgestane Heiland, wie alle macht gegeven is in de hemel en op de aarde en die de kracht heeft, om ons van ogenblik tot ogenblik te bewaren.

Gevoelt u zich *juist nu* tot zonde verzocht? Bedenk dan, dat Jezus uit de doden is opgestaan en dat Hij nu aan de rechterhand Gods in de heerlijkheid is en dat Hem alle macht gegeven is in hemel en op aarde en dat Hij het is, die u *juist nu* de overwinning kan geven. Geloof, wat God in Zijn Woord gezegd heeft, dat Jezus macht heeft om '*volkomen zalig te maken*' (Hebr. 7 : 25), dat Hij macht heeft u over deze zonde, die u juist nu belaagt, de overwinning te geven. Bid Hem u de overwinning te schenken en verwacht dan ook de overwinning *door Hem*. Zie op Jezus, de grote Overwinnaar; dan zult u elke dag, elk uur, elk ogenblik de overwinning over de zonde hebben. '*Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt*' (2 Tim. 2 : 8). Het geheim van een overwinnend leven ligt in het opzien naar de opgestane Heiland. Zie op tot de Gekruisigde en u hebt onmiddellijk overwinning over de macht der zonde.

3. Wij moeten tot Jezus opzien als tot Degene, die wij in onze dagelijkse wandel moeten navolgen.

Onze Here Jezus zegt ook heden tot Zijn discipelen, wat Hij tot Zijn eerste discipelen heeft gezegd: '*Volgt Mij na*'. Het geheim van de wandel van de Christen ligt in het woord *navolging!* Wie zegt, dat hij in Hem blijft, die moet ook *wandelen zoals Hij gewandeld heeft* (1 Joh. 2 : 6). Een mislukking in een christenleven vindt dikwijls zijn oorzaak daarin, dat wij proberen een goed mens na te volgen, iemand die wij bewonderen. Het is een gevaarlijke zaak, om de een of andere man of

vrouw na te volgen, al is het ook een voortreffelijk mens. Wie mensen gaat navolgen, komt op een dwaalspoor. Er is maar één volmaakt mens op aarde geweest, dat is de Mens Christus Jezus. Als wij een ander mens navolgen, dan zullen wij eerder zijn fouten dan zijn deugden overnemen. Zie op Jezus en op Hem alleen, *Hij moet uw Leider zijn*. Als u in twijfel bent, wat u doen moet, vraag dan: Wat zou Jezus doen? Bid God, dat Hij u door Zijn Geest laat zien, wat Jezus doen zou. Bestudeer uw Bijbel, om te weten te komen, wat Jezus heeft gedaan en volg Hem na. Al lijkt het alsof niemand anders volgt, wees er dan zeker van, dat u Hem tenminste volgt. Verspil uw tijd er niet aan hen te beoordelen, die Jezus niet volgen. Zie toe, dat u zelf Hem volgt. Wanneer u zich gaat bemoeien met anderen, die Jezus niet volgen, dan zegt Jezus tot u: *'Wat gaat het u aan? Volg gij Mij!'* (Joh. 21 : 22). Het gaat u niets aan, wat de navolging van Christus voor anderen betekent. Het gaat er maar om, *wat de navolging van Christus voor u betekent*. Het leven wordt heel eenvoudig als wij Jezus volgen. Er zullen wel vragen bij u opkomen; maar de meest ingewikkelde vraag wordt zonneklaar als u van harte besloten bent, Jezus in alles te volgen. De satan zal u dikwijls in het oor fluisteren: Deze of die vrome man doet dit of dat'. U hoeft alleen maar te antwoorden: 'Het interesseert mij niet, wat hij doet; voor mij komt het er alleen op aan: wat zou Jezus doen'.

Wij hebben een leven van vrijheid, als wij alleen maar Jezus volgen. Daarentegen is het pad van hem, die zich richt naar de wandel van zijn omgeving vol bochten, omwegen en valstrikken. Zie toch op Jezus. Volg Hem in vol vertrouwen. *'Maar het pad der rechtvaardigen is gelijk een schijnend licht, voortgaande en lichtende tot de volle dag toe'* (Spr. 4 : 18).

Jezus is het Licht der wereld; wie Hem volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het Licht des levens hebben' (Joh. 8 : 12).

V

Sluit u aan bij een gemeente

Zonder gemeenschap met andere gelovigen kan noch een jongere noch een oudere christen zich op normale wijze ontwikkelen. Alle gemeenschappen van gelovigen bestaan uit onvolmaakte mannen en vrouwen — dus zijn ook die gemeenschappen zelf onvolmaakt. Maar toch heeft God ze lief. Iedere gelovige dient zich bij één van die gemeenten aan te sluiten en daarin zijn verantwoordelijke plaats in te nemen.

Er is een onzichtbare Gemeente (Kerk), die bestaat uit alle ware gelovigen. Zodra u tot bekering kwam, werd u een lid van deze onzichtbare Kerk. Maar daarmee moet u niet tevreden zijn. Iedere Christen heeft *gemeenschap nodig met andere kinderen van God*. Daarom moet hij zich aansluiten bij de een of andere plaatselijke gemeenschap van gelovigen. Als wij ons afzijdig houden van alle gemeenschappen in de hoop zo in een innigere gemeenschap te zullen komen met *alle* gelovigen in *alle* kerken, dan bedriegen wij onszelf. Dan zullen wij de zegen missen, die wij bij aansluiting bij een bepaalde gemeenschap kunnen ontvangen. Ik heb welmenende mensen gekend, die weigerden toe te treden tot een gemeente; maar onder hen heb ik nog nooit iemand gevonden, die daaronder niet geestelijk schade geleden heeft.

Toen op de Pinksterdag de drieduizend tot geloof kwamen, werden zij terstond gedoopt en *toegevoegd aan de Gemeente*. (Hand. 2 : 41-47). *En 'zij waren volhardende in de leer der apostelen, en in de gemeenschap en in de breking des broods en in de gebeden'* (Hand. 2 : 42).

Naar dit voorbeeld moeten wij ons richten. Als u werkelijk de Here Jezus hebt aangenomen, zie dan zo spoedig mogelijk uit naar een gemeenschap van mensen, die ook de Here Jezus kennen en sluit u bij hen aan.

In enkele plaatsen hebt u geen keus uit verschillende gemeenschappen, omdat er maar één is; maar in de meeste plaatsen komt u voor de vraag te staan: 'Bij welke gemeenschap moet ik mij aansluiten? Verlies dan geen tijd met het zoeken naar een *volmaakte* gemeenschap; want die bestaat er niet! Als u wilt wachten tot u een volmaakte gemeenschap

vindt, dan komt u nooit tot een besluit. Sluit u liever aan bij een onvolmaakte gemeenschap dan helemaal geen gemeenschap.

De weinige gemeenten in de tijd van Paulus waren allemaal onvolmaakt. Lees de Brieven aan de Korintiërs maar eens door en zie wat een ongerechtigheid daar plaats had. Toch heeft Paulus de trouwe gelovigen in die gemeente nimmer aangeraden uit deze onvolmaakte gemeente uit te treden. Integendeel, hij vermaant hen geen gemeenschap te hebben met *ongelovigen* (2 Cor. 6 : 14-18). Wel gebod hij enige personen uit te sluiten, die onordelijk wandelden (1 Cor. 5:11, 12). *Maar hij zegt niet, dat de gemeenteleden uit de gemeente moeten treden, omdat die personen nog niet uitgesloten waren.* Omdat er dus geen enkele volmaakte gemeente bestaat, moet u zich aansluiten bij de eerste de beste, die u kunt vinden. Sluit u aan bij een gemeente, waar de Bijbel gepredikt wordt. Vermijd die kringen, waar openlijk of bedektelijk getornd wordt aan de betrouwbaarheid van de Heilige Schrift. Sluit u aan bij een gemeente, waarin een geest van gebed heerst en waar de bidstonden trouw bezocht worden. Sluit u aan bij een gemeenschap, die ijverig is in de verkondiging van het evangelie, die de jonge gelovigen onderricht geeft, die zorg heeft voor de armen en verstotenen, die er op uit is om naar het voorbeeld van onze Here Jezus *'te zoeken en zalig te maken wat verloren is'*.

Zijn er in uw woonplaats meerdere gemeenschappen, waarin de Geest kennelijk werkt, sluit u dan aan bij die, welke naar uw overtuiging in betrekking tot de leer enz. het meest voldoet. In elk geval is het beter een gemeenschap te verlaten waar 'de dood in de pot' is en aansluiting te zoeken bij een levendige gemeente, al is deze misschien wat minder zuiver in de 'leer'. De kwesties, die tot de scheiding van de vele gemeenten geleid hebben, zijn zo gering vergeleken bij de fundamentele waarheden, waardoor zij allen verbonden zijn.

Kunt u geen gemeenschap vinden, die aan het gegeven voorbeeld beantwoordt, zoek dan die, welke het dichtst daarbij komt. Sluit u daarbij aan en tracht die dan door gebed en arbeid tot een ware gemeente van Jezus Christus te maken. Verspil uw tijd niet met kritiek op de gemeenschap of op haar leiders, maar erken en ondersteun het goede in hen. Denk niet, dat alles in een paar dagen kan veranderen — het zal misschien jaren duren; maar geduldige liefde, veel gebed en volhardende arbeid zal stellig vrucht dragen. Als u zich mokkend en kritiserend terugtrekt, zult u niets bereiken.

VI

Bijbelstudie

Niets is van meer belang voor de ontwikkeling van het geestelijk leven van een christen dan *regelmatige, systematische Bijbelstudie*. Evenals in het natuurlijke leven, zo hangt ook in het geestelijke leven onze gezondheid af van *wat* en *hoeveel* wij eten. Het voedsel voor onze ziel bevindt zich in het Boek: *de Bijbel*. Iedere trouwe prediker of voorganger zal zijn toehoorders voeden met het Woord van God. Maar dat is niet genoeg. Hij kan ons slechts één of twee keer in de week voeden; maar wij hebben *dagelijks* voedsel nodig! Het is ook niet goed zo geheel van anderen afhankelijk te zijn, wat onze geestelijke voeding betreft. Wij moeten leren zelf te eten. Als wij de Bijbel bestuderen, zoals onze plicht is, dan zullen wij steeds minder afhankelijk worden van het onderricht van mensen.

Wij leven in een tijd, waarin valse leringen van alle kanten op ons af komen en alleen *die* Christen kan er zeker van zijn, niet door dwaalleer afgevoerd te zullen worden, *die zelf dagelijks zijn Bijbel bestudeert*. De apostel Paulus heeft tot de oudsten van de gemeente te Efeze eenmaal gezegd, dat de tijd zou komen, dat er boze wolven zouden komen, die de kudde niet sparen; ja, dat er uit hun midden mannen zouden opstaan, die een verkeerde leer brengen *'om de discipelen af te trekken achter zich'*; maar hij voegt er aan toe, hoe zij in die gevaarlijke tijd bewaard kunnen worden. Hij zegt: *'Ik beveel u Gode en den woorden Zijner genade, die machtig is op te bouwen en u een erfdeel te geven onder al de geheiligden'* (Hand. 20 : 29-32).

Als hij later aan de opziener van de gemeente te Efeze schrijft, zegt Paulus: *'Doch de boze mensen en bedriegers zullen tot erger voortgaan, verleidende en wordende verleid'* (2 Tim. 3 : 13). En dan zegt hij verder tot Timotheüs hoe hij en zijn medebroeders voor die verleiding bewaard kunnen blijven, namelijk door het bestuderen van de Heilige Schrift, die de mensen wijs kan maken tot zaligheid (2 Tim. 3 : 14-16). En vervolgens: *'Al de Schrift is van God ingegeven en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot ver-*

betering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is' (vers 16), *'opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaakt toegerust'* (vers 17).

Dat wil dus zeggen: Door de studie van de Heilige Schrift wordt de mens gezond in de leer; hij wordt van zonde overtuigd en verlost; hij wordt tot gerechtigheid opgevoed en tot alle goede werk toegerust. Onze geestelijke gezondheid, onze groei, onze kracht, onze overwinning over de zonde, onze gezonde kennis, onze vreugde en onze vrede in Christus, onze reiniging van innerlijke en uiterlijke zonden, onze bekwaamheid tot de dienst — het hangt alles daarvan af, of wij het Woord van God bestuderen. Wie zijn Bijbel in de juiste geesteshouding en regelmatig onderzoekt, die zal in zijn leven als Christen vooruitkomen.

Dat brengt ons tot de vraag: **'Hoe lezen wij onze Bijbel?'**

1. Wij moeten de Bijbel dagelijks lezen (Hand. 17 : 11).

Dat is het aller-voornaamste. Het is niet voldoende, dat wij de Bijbel naar de beste methode bestuderen en dat wij er nu en dan tijd aan besteden. Alleen wanneer het een vaste regel is geen dag zonder ernstige Bijbelstudie voorbij te laten gaan, kunnen wij op resultaat rekenen. Elke dag, die we zonder Bijbel lezen voorbij laten gaan, opent de deur voor zonde en dwaling.

De schrijver van deze brochure is al langer dan 40 jaar een Christen, maar hij zou het niet wagen, ook maar één dag voorbij te laten gaan, zonder naar de stem van God te horen, zoals Hij in Zijn Woord tot ons spreekt. Op dit punt lijden vele Christenen schipbreuk. Zij worden zorgeloos. Zij laten één dag of soms meerdere dagen voorbij gaan zonder in de stilte God door Zijn Woord tot zich te laten spreken.

Moody heeft eens heel juist gezegd: *'In het gebed spreken wij tot God. Als we de Bijbel lezen spreekt God tot ons, en het is goed als we Hem het meest aan het woord laten'*.

Wij dienen elke dag een bepaalde tijd te reserveren voor Bijbelstudie. Het is niet goed, als men zich tot regel stelt, om elke dag zo en zoveel hoofdstukken te lezen. Dat leidt tot ongewenste haast, oppervlakkigheid en gedachteloosheid. Maar het is wel goed, als men zich houdt aan een bepaalde leesduur. Sommige mensen hebben meer

tijd tot hun beschikking dan anderen; maar vijftien minuten moet toch iedere Christen wel voor zijn Bijbel over hebben. Ik noem maar deze heel korte tijd, om beginners niet te ontmoedigen. Als een jonge Christen direct met twee of drie uur wil beginnen, dan zal hij waarschijnlijk spoedig ontrouw worden aan zijn voornemen, wat tot moedeloosheid kan leiden. Toch ken ik vele druk bezette mensen, die jarenlang het eerste uur van de dag (sommigen zelfs de eerste twee uren) aan Bijbelstudie besteden.

Een bekende Engelse staatsman had ook een zeer druk en bezet leven; maar zijn echtgenote vertelde, dat hij iedere morgen vroeg opstond om te bidden en de Bijbel te lezen. Soms kwam hij pas om twee uur in de nacht thuis van het parlement; maar toch stond hij op dezelfde tijd op, want zijn stille tijd kon hij niet missen! Hij moet eens gezegd hebben: *'Als mijn leven op enigerlei wijze succesvol is geweest, dan schrijf ik dat toe aan mijn gewoonte om de eerste twee uren van de dag te wijden aan gebed en aan mijn Bijbel'*.

Het is ook van belang om de juiste tijd te kiezen voor de studie. Zo mogelijk, neem dan het eerste uur na het opstaan, 's Avonds laat is wel de minst geschikte tijd. Het is natuurlijk wel goed, om voor het naar bed gaan een kort woord te lezen, opdat Gods Woord het laatste zij wat het hart opneemt; maar de eigenlijke studie moet plaatshebben op een tijd, dat de geest fris is. Maar welke tijd we daarvoor ook vaststellen, laten we ons daar onverbiddelijk aan houden.

2. Wij moeten de Bijbel systematisch bestuderen.

Veel tijd gaat verloren, wanneer we de Bijbel niet planmatig bestuderen. In dezelfde tijd kunnen we met systematische studie veel meer bereiken. Zoek een geschikte plaats, waar u ongestoord kunt lezen en stel een vast lees-plan op.

Jonge gelovigen raad ik aan, om met het *Evangelie van Johannes* te beginnen, en dat dan niet éénmaal, maar vijfmaal door te lezen. Doe *hetzelfde met het* Evangelie van Lukas, de Handelingen der apostelen, de Eerste Brief aan de Thessalonicenzen, de Eerste Brief van Johannes, de Brief aan de Romeinen en de Brief aan de Efezen, *elk boek dus*

vijfmaal achter elkander. Nu bent u zover, dat u wat grondiger uw studie kunt voortzetten.

Ga nu het O.T. doorlezen, elk hoofdstuk meerdere malen en beantwoord bij elk hoofdstuk de volgende vragen:

- 1 Wat is de hoofdinhoud van dit hoofdstuk? (Wat de inhoud samen in één zin of enkele woorden).
- 2 Welke waarheid wordt hierin duidelijk geleerd?
- 3 Wat is de belangrijkste lering?
- 4 Wat is het belangrijkste vers?
- 5 Wat zijn de belangrijkste personen, die vermeld worden?
- 6 Wat zegt dit hoofdstuk aangaande Jezus Christus?

Ga op deze manier de hele Bijbel door.

Sommige hoofdstukken kan men nog dieper bestuderen op de volgende manier:

- (1) Lees het hoofdstuk, dat u hebt uitgekozen vijfmaal, waarvan minstens eenmaal hardop. U zult telkens iets anders opmerken, dat belangrijk is.
- (2) Tracht het hoofdstuk onder te verdelen in overeenstemming met de gedachtegang en zoek voor ieder gedeelte een opschrift dat de inhoud treffend weergeeft.

Wij nemen als voorbeeld het hoofdstuk 1 Johannes 5; dat wij als volgt kunnen indelen:

1e deel: vers 1-5: de hoge afkomst van de gelovige.

2e deel: vers 4 en 5: de heerlijke overwinning van de gelovige.

3e deel: vers 6-10: de vaste grond des geloofs van de gelovige.

4e deel: vers 11 en 12: het onschatbare bezit van de gelovige.

5e deel: vers 13: de heerlijke zekerheid van de gelovige.

6e deel: vers 14 en 15: het vaste vertrouwen van de gelovige.

7e deel: vers 16 en 17: de volmacht en verantwoording van de gelovige.

8e deel: vers 18 en 19: de volkomen bewaring van de gelovige

9e deel: vers 20: het heerlijke 'weten' van de gelovige.

10e deel: vers 21: de altijddurende plicht van de gelovige.

- (3) Let op het dikwijls belangrijke verschil tussen de oude en nieuwe vertalingen.
- (4) Schrijf de hoofdzaken, die het hoofdstuk behandelt in volgorde op.
- (5) Noteer de personen, die genoemd worden en hun karaktertrekken.
- (6) Noteer de voornaamste leringen zo ongeveer als volgt: lering over God, over de Heilige Geest enz.
- (7) Zoek de waarheid, die in het hoofdstuk het meest wordt benadrukt.
- (8) Zoek het vers, dat de inhoud van het hoofdstuk weergeeft (als het er is). Wij noemen dat een 'sleutelvers'.
- (9) Het vers, dat u het meest heeft aangesproken. Onderstreep dat en leer het uit het hoofd.
- (10) Schrijf op, welke nieuwe waarheid u uit dit hoofdstuk geleerd hebt.
- (11) Schrijf op welke bekende waarheid u nu weer duidelijker is geworden.
- (12) Welke bepaalde plannen voor uw geestelijk leven hebt u door het lezen van dit hoofdstuk gemaakt?

Het zou goed zijn, als u op deze wijze verder ging met alle hoofdstukken van de vier Evangeliën, en van de Handelingen, de eerste acht hoofdstukken van de Brief aan de Romeinen, 1 Cor. 12, 13 en 15; de eerste zes hoofdstukken van de Tweede Brief aan de Korintiërs; alle hoofdstukken van de Brieven aan de Galaten, de Efezen, de Filippenzen, de 1e Brief aan de Thessalonicenzen en de 1e Brief van Johannes.

Het is ook zeer vruchtbaar de Bijbel te bestuderen aan de hand van verschillende thema's, zoals Moody dat bij voorkeur deed. Bekende thema's zijn: *de Heilige Geest, het gebed, het bloed van Christus, de zonde, het oordeel, de genade, de rechtvaardiging, de wedergeboorte, de heiligmaking, het geloof, de bekering, het karakter van Christus, de opstanding van Christus, Zijn hemelvaart, Zijn wederkomst, de zekerheid van het heil, de liefde van God, de liefde tot God, tot Christus, tot de broeders, tot alle mensen; de hemel, de hel.*

Volg aan de hand van een Bijbelconcordantie één van deze thema's door de hele Bijbel.

2. Wij moeten de Bijbel in samenhang lezen —de hele Bijbel.

Veel lezers maken de fout, dat zij alleen de opbouwende gedeelten lezen, zodat zij niet de hele Bijbel leren kennen. Vele belangrijke waarheden blijven zo voor hen verborgen. Lees de Bijbel telkens weer door, van het begin af, zowel het Oude als het Nieuwe Testament en elke dag minstens één Psalm.

Het is ook heel goed om een heel Bijbelboek zonder onderbreking van begin tot eind te lezen. Bij enkele van de Bijbelboeken zal dat één of twee uur duren, maar voor de meeste hebt u slechts enige minuten nodig. Vooral deze kleine boeken moet men herhaaldelijk zonder onderbreking doorlezen.

3. Wij moeten de Bijbel met bijzondere opmerkzaamheid lezen.

Lees niet snel. Een hoofdfout bij de Bijbelstudie is: haast en onoplettendheid. De Bijbel heeft alleen nut voor ons door de waarheid, die hij bevat. Er gaat geen magische invloed van uit. Beter één vers aandachtig lezen dan twaalf hoofdstukken gedachteloos. Dikwijls spreekt u een vers bijzonder aan. Ga dan niet verder, maar denk erover na. Onderstreep die tekst en schrijf op, wat u daarin treft. God spreekt de man zalig, die Zijn wet dag en nacht overdenkt. (Ps. 1 : 2). Het is wonderlijk, hoe een woord, dat we menigmaal gelezen hebben, ons plotseling treffen kan. Leer zo 'n tekst uit het hoofd en noteer, waar hij staat. Ik kwam eens een gelovige man tegen, die het vreselijk druk had en die zich moest haasten om de trein te halen.' Zeg mij eens gauw, met één woord, hoe ik mijn Bijbel moet lezen', riep hij. 'Aandachtig', riep ik terug.

4. Wij moeten de Bijbel lezen, terwijl wij Schrift met Schrift vergelijken.

Het beste commentaar op de Bijbel is de Bijbel zelf! Als u in de Bijbel een belangrijke plaats tegenkomt, dan zult u stellig een andere plaats kunnen vinden, die de eerste verklaart of bevestigt. Het is heel goed, om bij iedere belangrijke tekst een paralleltekst op te zoeken. Men kan

daarbij gebruik maken van een concordantie om andere teksten te vinden, die hetzelfde onderwerp behandelen, waardoor soms een bijzonder licht op de zaak geworpen wordt.

6. Wij moeten de Bijbel gelovig bestuderen.

De apostel Paulus zegt in zijn schrijven aan de Thessalonicenzen: 'Daarom danken wij God zonder ophouden, dat, toen gij het woord der prediking Gods van ons ontvangen hebt, gij dat aangenomen hebt niet als der mensen woord, maar (gelijk het werkelijk is) als Gods Woord, dat ook werkt in u, die gelooft'. (1 Thess. 2 : 13). Zalig, wie het woord van God aanneemt, zoals de gelovigen in Thessalonika. In zo iemand werkt het!

De Bijbel is het Woord van God en zoals aan ieder boek, hebben we ook aan de Bijbel het meest, als wij hem opvatten zoals hij is. Er wordt dikwijls gezegd, dat we de Bijbel moeten lezen zoals ieder ander boek. Er zit waarheid in dat gezegde, maar ook een grote dwaling. Natuurlijk is het waar, dat de Bijbel, als alle andere boeken onderworpen is aan bepaalde regels van grammatica en litteratuur, maar toch is de Bijbel anders dan andere boeken: het is een uniek boek, want het is het Boek van God, het Woord van God! Daarom moet men de Bijbel anders bestuderen dan andere boeken. Men moet zich daarbij houden aan de volgende vijf richtlijnen:

(1) Men moet dit Boek lezen met meer ijver, nauwkeurigheid en oprechtheid, om de betekenis van de inhoud beter te begrijpen. Het is van belang de gedachtegang van een mens te begrijpen: maar het is van het hoogste belang Gods gedachten te verstaan. Welnu, in dit Boek openbaart God Zijn gedachten.

(2) Onmiddellijke en onvoorwaardelijke aanneming van en onderwerping aan hetgeen wij als leer der Schrift hebben erkend. Het moge ons tegenstrijdig of onmogelijk toeschijnen —niettemin moeten wij het aanvaarden. Als dit Boek het Woord van God is, hoe dwaas zijn wij dan als wij zijn leer onderwerpen aan de kritiek van ons beperkt verstand. Als een kleine jongen de wijze uitspraken van zijn vader niet gelooft, omdat hij ze niet begrijpt, dan lachen wij om zijn dwaasheid. Zo is ook de grootste denker van de wereld slechts een dom kind in

vergelijking met de eeuwige God. *Als wij de uitspraken van God in Zijn Woord niet geloven, omdat wij ze met ons kinderlijk verstand niet kunnen begrijpen, dan zijn wij geen filosofen, maar dwazen.* Hebben wij de Bijbel eenmaal erkend als het Woord van God dan moet zijn leer een eind maken aan al onze redeneringen en argumentaties.

(3) Onvoorwaardelijk vertrouwen op al zijn beloften.

Iemand, die de Bijbel bestudeert als Gods Woord zal van iedere belofte hoe onbegrijpelijk ook, zeggen: *'God, die niet liegen kan, heeft het beloofd, dus aanvaard ik het'*. Noteer welke belofte u zich hebt toegeëigend en ga nog meer beloften van uw Vader in de hemel opzoeken in uw Bijbel. God heeft u *'Zijn rijkdom in heerlijkheid'* ter beschikking gesteld. (Fil. 4 : 19). Ik ken geen beter middel, om hemelse rijkdommen te vergaderen, dan dagelijks Goddelijke beloften op te zoeken en die mijzelf toe te eigenen.

(4). Gehoorzaamheid

'Zijt daders des Woords en niet alleen hoorders, uzelf met valse overlegging bedriegende' (Jak. 1 : 22). Niets helpt u méér de Bijbel te begrijpen, dan *gehoorzamen*. Jezus zegt: *'Zo iemand wil des Vaders wil doen, die zal van deze leer bekennen of zij uit God is'* (Joh. 7:17). De overgegeven wil verheldert de blik. Als ons oog eenvoudig is (d.w.z. als onze wil volkomen aan God gewijd is), zal ons gehele lichaam verlicht zijn; maar als ons oog boos is (d.w.z. als wij trachten twee heren te dienen en ons niet geheel aan de Here God overgeven) dan zal ons hele lichaam duister zijn (Matt. 6 : 22-24). Menige Schriftplaats, die u nu nog onbegrijpelijk voorkomt, zal u volkomen duidelijk worden als u gewillig bent de Bijbel in alles te gehoorzamen, ieder gebod, dat wij in de Bijbel vinden en dat ook voor ons persoonlijk bestemd is, moet en wij terstond gehoorzamen.

Het is merkwaardig, hoe snel wij de vreugde van het lezen van Gods Woord verliezen, en hoe spoedig zijn lessen ons onbegrijpelijk worden, als wij op het een of andere punt niet willen gehoorzamen. Ik heb mensen gekend, die hun Bijbel lief hadden, die ijverig waren in het werk des Heren en die een helder inzicht in de waarheid hadden. Maar zij vonden in de Bijbel een eis, waaraan zij niet wilden voldoen (misschien werd een offer van hen verlangd, dat zij niet wilden

brengen); toen nam hun liefde tot Gods Woord snel af, hun geloof begon te wankelen en zelfs gingen zij aan de waarheden van de Schrift twifelen. Niets verlicht het verstand zozeer als gehoorzaamheid; niets verduistert het verstand zozeer als ongehoorzaamheid. *Gehoorzaamheid aan een erkende waarheid, maakt u bekwaam nieuwe waarheden te ontdekken. Ongehoorzaamheid aan één waarheid maakt alle waarheid duister voor u.*

Oefen u in snelle, nauwgezette, onvoorwaardelijke en blijde gehoorzaamheid aan alle geboden van God, die volgens het verband van de gehele Schrift ook voor u gelden. Wacht op nieuwe bevelen van uw Here; zij zullen u de weg wijzen tot nieuwe zegeningen. Gods bevelen zijn slechts wegwijzers naar tijdelijke zegeningen en eeuwige heerlijkheid.

(5). De Bijbel als Gods Woord bestuderen houdt in, dat wij hem zo lezen, alsof Gods stem rechtstreeks tot ons sprak.

Als u uw Bijbel opslaat, realiseer u dan, dat u in de tegenwoordigheid van God bent getreden en dat Hij nu tot u spreekt. Maak u dat zó bewust, dat het is alsof Hij zichtbaar voor u stond. Zeg tot uzelf: 'Nu wil God met mij spreken'. Dat zal leven en blijdschap in uw Bijbelstudie brengen. Zo wordt uw Bijbellezen een persoonlijke omgang met God. Wat een heerlijk voorrecht had Maria, toen zij aan Jezus' voeten zat en Hem hoorde spreken. Maar als wij de Bijbel als Gods Woord lezen, in het bewustzijn van Zijn tegenwoordigheid, dan hebben wij elke dag het voorrecht van aan Zijn voeten te zitten en Hem te horen spreken. Voor hoevelen, die het nu doen uit gewoonte, zou het een heerlijk, verblijdend voorrecht worden, als zij bij het openen van de Bijbel zeiden: 'Nu spreekt God, mijn Vader, met mij'. Als wij de Bijbel knielend lezen zal ons de tegenwoordigheid van God nog meer bewust worden, dit is mijn persoonlijke ervaring.

7. Wij moeten de Bijbel biddend bestuderen.

God, de Auteur van de Bijbel, wil ook Uitlegger ervan zijn. Hij zal de Bijbel uitleggen, als wij Hem daarom bidden. Wie ernstig en in geloof

met de Psalmist bidt: *'Ontdek mijn ogen, dat ik aan- schouwe de wonderen van Uw wet'* (Ps. 119 : 18), die zal de schoonheid en de wonderen van het Woord van God ontdekken. Telkens als u uw Bijbel opslaat, ai is het maar voor een paar minuten, bid God, dat Hij u verlichte ogen en een geopend hart wil geven en verwacht, dat Hij het doen zal. Telkens als u een moeilijkheid tegenkomt in de Bijbel, leg die dan voor God neer en bid om een verklaring en verwacht die van *Hem*. Dikwijls als wij over een Schriftplaats piekeren, komt de gedachte bij ons op: 'O, had ik maar een Schriftgeleerde hier, die mij dit kon verklaren'. Welnu, *God is altijd tegenwoordig*. Hij begrijpt de Bijbel beter dan welke leraar ook. Zeg Hem uw moeilijkheid en bid Hem om een verklaring. Jezus zegt: *'Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid; Hij zal u in al de waarheid leiden'* (Joh. 16 : 13). Ook de geringste gelovige heeft het voorrecht dat de Heilige Geest zijn leider wil zijn bij het onderzoeken van het Woord van God.

Ik heb vele eenvoudige, onontwikkelde mensen gekend, die meer zegen van hun Bijbellezen hadden dan de meeste grote theologen, die ik heb ontmoet. Zij hadden het voorrecht bij het lezen de voorlichting te hebben van de Heilige Geest. Bijbelcommentaren kunnen heel nuttig zijn, maar als de Heilige Geest u onderwijst, zult u meer leren, dat tot uw heil kan dienen, dan uit al de commentaren die u leest.

8. Wij moeten vrije ogenblikken gebruiken voor Bijbellezen.

Hoevele minuten gaan in de meeste mensenlevens nutteloos voorbij b.v. bij het wachten op een maaltijd, bij het reizen in trein of bus enz. Zorg ervoor, dat u altijd een *Zakbijbel* of *Nieuwtestament* bij u hebt en benut kostbare minuten voor de beste tijdsvulling namelijk het luisteren naar de stem van God.

9. Wij moeten het Woord in ons hoofd en in ons hart opnemen.

Het zal ons bewaren voor de zonde (Ps. 119 : 11) en voor verkeerde leer (Hand. 20 : 29, 30, 32; 2 Tim. 3 : 13-15). Het zal ons hart vervullen met blijdschap (Jer. 15 : 16) en vrede (Ps. 85 : 8). Het zal ons overwinning geven over de boze (1 Joh. 2 : 14), kracht in het gebed (Joh. 15 ; 7). Het

zal ons wijzer maken dan de ouden van dagen en dan onze vijanden (Ps. 1, 19, 98, 100, 130), het zal ons volmaakt maken, tot alle goede werken bekwaam (2 Tim. 3 : 16, 17). Probeer het.

Noteer teksten over verschillende onderwerpen in een bepaalde volgorde. Onthoud ook hoofdstuk en vers, zodat u de tekst onmiddellijk kunt vinden om een tegenstander te bestrijden. Schaf u een Bijbel aan met brede marge voor aantekeningen en gebruik steeds deze zelfde Bijbel. Hij zal spoedig onmisbaar voor u zijn en een schatkamer, waaruit u dagelijks nieuwe rijkdommen te voorschijn haalt (Jes. 45 : 3)

VII

Ons gebedsleven

Elke ware Christen zal een leven van gebed leiden. Nalatigheid in het gebed is de oorzaak van veel mislukking in het christelijk leven en in de christelijke arbeid. Weinig Christenen besteden zoveel tijd aan gebed, als zij eigenlijk zouden moeten doen. De apostel Jakobus zegt tot de Christenen van zijn tijd, dat het geheim van hun krachteloosheid gelegen is in hun tekort aan gebed: *'Gij hebt niet, omdat gij niet bidt'* (Jak. 4 : 2).

Zo is het ook nu. Hoe komt het toch, vraagt menig Christen, dat ik in mijn leven als Christen zo weinig vorderingen maak? Waarom kan ik de zonde zo slecht overwinnen? Waarom volbreng ik zo weinig, ondanks al mijn inspanningen? En God antwoordt: *'Gij hebt niet, omdat gij niet bidt'*.

Het is gemakkelijk om een gebedsleven te leiden, als men er maar in ernst mee begint. Stel voor elke dag een bepaalde tijd vast voor het gebed. David en Daniël hadden een goede regel. *'Des avonds, des morgens en des middags wil ik klagen en kreunen en Hij zal mijn stem horen'* (Ps. 55 : 18).

Van Daniël lezen wij: *Toen nu Daniël verstond, dat dit geschrift getekend was, ging hij in zijn huis (hij nu had in zijn opperzaal open vensters tegen Jeruzalem), en hij knielde drie tijden 's daags op zijn knieën, en hij bad en deed belijdenis voor zijn God geheel zoals hij voor dezen gedaan had'* (Dan. 6 : 11). Zeker, wij kunnen ook bidden,

wanneer wij op straat lopen of in de trein zitten of aan het bureau; en wij moeten leren, om zelfs in de drukste ogenblikken van ons werk ons hart tot God te verheffen. **Maar wij hebben ook vaste gebedstijden nodig om met God alleen te zijn en achter gesloten deuren te bidden tot onze Vader, die in het verborgen is** (Matt. 6 : 6). God woont in het verborgene en wil ons daar ontmoeten en onze smekingen horen.

Het gebed is een wonderbaar voorrecht. Het is een audiëntie bij de Koning; een gesprek met onze Vader. Hoe vreemd is het toch eigenlijk, als men vraagt: 'Hoeveel tijd moet ik aan gebed besteden? Als aan een onderdaan een audiëntie bij de koning wordt toegestaan, zal hij toch niet vragen: 'Hoeveel tijd moet ik bij de koning blijven? maar zijn vraag zal zijn: 'Hoeveel tijd zal de koning mij toestaan? En een echt kind van God, dat zich ervan bewust is, wat het gebed betekent, zal nooit vragen: 'Hoe lang *moet* ik in gebed doorbrengen', maar 'hoelang *mag* ik bidden zonder andere plichten te verzuimen?'

Begin elke dag met dankzegging en gebed. Dank voor bepaalde zegeningen, die u hebt ontvangen; bid voor speciale noden voor de nieuwe dag. Denk aan de verzoeken, die misschien die dag op u af zullen komen; bid God, dat Hij u de verzoeken laat zien en laat u de overwinning daarover schenken vóór zij op u afkomen. Dat er zovelen in die strijd de nederlaag lijden, komt omdat zij pas gaan bidden, als de strijd al is begonnen. De reden, waarom anderen overwinnen, is, omdat zij op hun knieën reeds de overwinning bevochten, lang vóór de eigenlijke strijd begonnen was.

Jezus overwon in de vreselijke strijd voor het gerechtshof van Pilatus en aan het kruis van Golgotha, omdat Hij de nacht tevoren in het gebed de strijd reeds doorworsteld en de overwinning behaald had, dus vóór de werkelijke slag aanbrak. Hij had Zijn apostelen geraden hetzelfde te doen en hen vermaand: '*Bid, opdat gij niet in verzoeking komt*'. Maar zij hadden geslapen in plaats van te bidden; en toen het uur der verzoeking was aangebroken, leden zij hopeloos de nederlaag. Als u de strijd ziet aankomen, doorworstel die dan op de knieën, eer de verzoeking komt; dan zult u altijd de overwinning behalen. Laet u *bij het aanbreken van de dag* door God raad en kracht geven

voor uw plichten van die dag. Laat nooit door de stroom van werkzaamheden het gebed op de achtergrond dringen. Hoe meer werk u op een dag hebt, hoe meer tijd u in het gebed moet doorbrengen, om uw werk voor te bereiden. *Dat is geen tijdverlies — dat is tijdbesparing. Het gebed is de grootste tijdbesparing, die de mens ter beschikking staat. Hoe meer arbeid dringt, hoe meer tijd u in het gebed dient door te brengen.*

Houd midden in de drukte en het lawaai van de dag eens op, om te danken en te bidden. Een paar minuten *in de middag* doorgebracht met God geven u grote kracht, om u zelf in de zorgen en het geroezemoes van het moderne leven in vrede te bewaren.

Besluit de dag met dank en gebed. Laat al de zegeningen van de dag aan u voorbijgaan en dank God voor elk daarvan. Niets zal uw geloof in God en Zijn Woord zo doen toenemen, als een rustig overzicht aan het eind van iedere dag van alles, wat Hij in de loop van de dag aan u gedaan heeft. Niets is zo machtig, om u nieuwe en rijkere zegeningen van God te doen toekomen, als ootmoedige dank voor zegeningen, die u reeds ten deel zijn gevallen.

Laat het einde van iedere dag zijn, dat u God bidt u te laten zien, wat er op die dag Hem heeft mishaagd. Wacht dan stil op God. Laat Hem spreken en luister rustig. Als God u iets zegt, dat Hem mishaagde, erken het dan eerlijk en oprecht, als aan een heilige en liefhebbende Vader. Geloof, dat God u alles vergeeft; want Hij zegt dat Hij dat doen zal (1 Joh. 1 : 9).

Zo zal aan het einde van iedere dag uw rekening met God vereffend zijn. U kunt ter ruste gaan en blij inslapen in het bewustzijn, dat er geen wolkje is tussen u en uw God.

U kunt morgen opstaan en het leven opnieuw beginnen met een rein geweten. Als u het zo doet, dan kunt u nooit langer dan 24 uur afwijken. Nee, u hoeft helemaal niet af te wijken. Het is heel moeilijk een boekhouding in orde te krijgen, die al langere tijd niet sluitend was. Geen bank sluit zijn bedrijf, als er niet afgerekend is en niet alles klopt. Zo zou ook een Christen geen enkele dag moeten besluiten zonder zijn afrekening met God geheel in orde te hebben gemaakt.

Bijzonder ernstig gebed is nodig in tijden van bijzonder sterke verzoeken, d.w.z. wanneer wij de verzoeking zien komen. Zo mogelijk, ga dan in de eenzaamheid met God. *'Bid zonder ophouden'* (1

Thess. 5 : 17). Het is niet nodig al die tijd op de knieën te liggen, als uw hart maar voor God op de knieën blijft.

Zo wordt ons leven rijk aan vreugde en vrij van zorgen. Weesf *In geen ding bezorgd, maar laat uw begeerten In alles door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God. En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en zinnen bewaren in Christus Jezus'* (Fil. 4 : 6-7).

Om drie dingen mag een Christen, die verder wil komen, voortdurend bidden:

1. *Om wijsheid.* 'Indien iemand van u wijsheid ontbreekt (en dat is bij ons allen het geval), dat hij ze van God begere (Jak. 1 : 5).
2. *Om kracht.* 'Die de Here verwachten, die zullen de kracht vernieuwen' (Jes. 40 : 31).
3. *Om de vervulling met de Heilige Geest* — 'Opdat de God van onze Here Jezus Christus u geve de Geest der wijsheid en openbaring' (Ef. 1 : 17).

Een ware Christen heeft de Heilige Geest reeds ontvangen op het moment, dat hij tot geloof kwam. Maar toch mag hij God bidden om opnieuw *vervuld* te worden met de Geest. Voor elke nieuwe opdracht in Zijn dienst hebben wij een nieuwe vervulling met de Geest nodig. De apostel Petrus werd op de Pinksterdag met de Heilige Geest vervuld (Hand. 2 : 1-4); maar volgens Hand. 4 ; 8 en 31 werd hij later opnieuw met de Heilige Geest vervuld! Er zijn vele Christenen, die eens vervuld waren met de Heilige Geest en die in de blijdschap stonden en door de Here op wonderbare wijze werden gebruikt tot zegen van anderen. Maar nu is hun leven zonder vreugde en zonder kracht. Zij hebben geteerd op een vroegere ervaring, en beseften niet, dat zij steeds weer opnieuw met de Geest vervuld moesten worden.

Wij hebben voortdurend nieuwe olie nodig, om onze lampen brandende te houden —en die olie krijgen we, als we het biddend en gelovig van de Here verwachten. Maar het is niet genoeg dat wij *verborgen gebedsorgang* hebben met God; wij hebben ook *gebedsgemeenschap met anderen* nodig. Neem regelmatig deel aan de bidstonden, die in uw gemeente plaatshebben. Neem daar deel aan ter wille van uzelf en van

de gemeente. Als de samenkomst slechts in naam een bidstond is, tracht dan rustig en volhardend, maar niet opdringerig, uw invloed ten goede aan te wenden, opdat het *een werkelijke gebeds-samen- komst* mag worden.

Laat de daarvoor bestemde avond u heilig zijn; zeg alle maatschappelijke of familieverplichtingen voor die avond af.

Een generaal-majoor in het leger van de Verenigde Staten kreeg een nieuwe post in een ander district. Er zou een begroetingssamenkomst gehouden worden op een bepaalde avond. Toen hem die datum werd medegedeeld, antwoordde hij, dat hij die avond niet zou kunnen komen, omdat hij een bidstond moest bijwonen. Deze officier had bewezen, dat hij een man was op wie men kon rekenen. De gemeente van Christus in Amerika heeft aan deze man meer te danken, dan aan enige andere officier van het Amerikaanse leger.

Voorgangers weten, dat zij op trouwe bezoekers van de bidstonden ten allen tijde kunnen rekenen. De bidstond is de belangrijkste samenkomst van de gemeente. Als de gemeente geen bidstond heeft, neem dan het initiatief om er een in het leven te roepen. Bij een goede gebedssamenkomst speelt het aantal deelnemers een geringe rol. Men kan met twee personen beginnen. In mijn eigen leven heeft niets zozeer bijgedragen tot mijn geestelijke ontwikkeling als een bidstond met een klein aantal vrienden, die jarenlang één avond in de week bijeenkwamen. Gelukkig de jonge Christen die een kleine groep vrienden heeft, met wie hij zich kan afzonderen tot gezamenlijk gebed!

VIII

Werk voor de Here

Een van de belangrijkste voorwaarden voor wasdom en kracht in het Christelijk leven is *arbeid*. Niemand blijft lichamenlijk krachtig zonder *beweging*. En niemand kan een krachtig geestelijk leven leiden, zonder voor de Here te arbeiden. De Christen, die werkt, is gelukkig en is sterk. Iemand heeft eens gezegd: *'Een Christen is een gloeiende kool*

gelijk, òf hij steekt anderen aan, òf hij gaat zelf uit'.

Wij hebben vele gelovigen zien verflauwen en verkoelen. Vroegen wij naar de oorzaak, dan kwamen we tot de ontdekking, dat zij geen arbeiders waren, geen getuigen van Christus! Met iemand, die werkelijk in gemeenschap met Christus wandelt, gaat het anders. De wederliefde tot zijn Verlosser en de bewogenheid met de miljoenen verlorenen, laten hem geen rust; hij moet werken zolang het dag is! Het vuur, dat in hem brandt steekt anderen aan, zodat zij ook komen en zich aan de Here Jezus overgeven.

Toen Andreas gered was, had hij de innerlijke drang anderen tot Jezus te leiden. *'Deze',* zo lezen wij van hem, *'vond eerst zijn broeder Simon en zeide tot hem: Wij hebben gevonden de Messias, en hij leidde hem tot Jezus'* (Joh. 1 : 42, 43). Nauwelijks was Paulus bekeerd, of *'hij predikte terstond Christus in de synagoge, dat Hij de Zoon van God is'* (Hand. 9 : 20). Als alle pas-bekeerden zo deden, zou binnen korte tijd de gehele wereld met het Evangelie vervuld zijn.

Jezus zei tot Zijn discipelen: *'Volg Mij na, Ik zal u een visser van mensen maken'*, ieder, die geen visser is van mensen, is geen navolger van de Here Jezus. Zeg niet: 'Ik kan niets voor de Heer doen'. Dat 'ik kan niet' beduidt eigenlijk: *'Ik heb er geen lust in, ik wil niet'*. Waar een wil is, daar is ook een weg. Velen maken een grote fout, door te denken, dat zij moeten wachten tot zij sterker zijn. Maar dat is niet zo! Direct beginnen is het beste! Ga aan het werk! Als u uw kleine kracht in het werk des Heren besteedt, dan zal God u meer geven.

Laat mij op een natuurwet wijzen. Zal mijn arm sterk worden, dan moet ik hem gebruiken. Niemand is op zijn rustbed een krachtig man geworden. De helden uit de Hebreeënbrief zijn niet sterk geworden op het exercitie- terrein of in de kazerne, *'maar in de krijg!'* (Heb. 11 : 34). Juist zo is het in het geestelijk leven. Als God iemand een taak geeft, dan geeft Hij ook het verstand. Onze gaven, krachten en talenten nemen toe in de arbeid. Begin daarom van nu af, voor de Heer te arbeiden, juist, zoals u bent; dan zult u ervaring opdoen. Het eerste getuigenis, dat u aflegt, is gebrekkig; het tweede beter; het derde goed!

In het werk des Heren is veel te doen. Er moeten traktaten verspreid worden. In de zondagschool moeten de lammeren geweid. De bejaarden, eenzamen en zieken moet door huisbezoek in persoonlijke gesprekken het Evangelie worden verkondigd. De verlorenen moeten 'in de straten en wijken der stad' uitgenodigd worden tot de evangeliesamenkomsten. Bedroefde heiligen moeten getroost, de afgewekenen teruggebracht worden. Kies u in afhankelijkheid van de Here één van deze werkzaamheden en daar het arbeid voor de eeuwigheid is, doe alles met grote toewijding en ijver. Doe uw werk biddend, zodat zielen gered worden. Dan zal uw arbeid een bron van onuitsprekelijke vreugde worden. *Neem u voor, om geen dag voorbij te laten gaan, zonder met één mens over de Here Jezus gesproken te hebben.* Misschien kunt u niet veel doen; maar doe, wat u kunt. God ziet en beloont uw trouw.

Er zijn veel boeken, waaruit wij kunnen leren, hoe wij persoonlijke arbeid kunnen doen. Maar niemand hoeft met de arbeid te wachten, tot hij boeken daarover gelezen heeft. Velen verspillen hun tijd aan voorbereidingen, om ervoor 'klaar te komen'. Sommige mensen komen nooit klaar met het 'klaar - komen'. Het is beter, ijver zonder verstand te hebben, dan verstand zonder ijver. Maar het is het beste, als men ijver heeft met verstand, en dat kan ieder hebben. Door ervaring worden wij wijs; en ervaring krijgt men, als men arbeidt. Wie uit vrees, een fout te maken, niets begint, leert ook niets. Degene, die er op uit gaat, en zijn best doet op gevaar af een fout te begaan, leert in de toekomst fouten te voorkomen.

Enige van de meest begaafde mensen, die ik heb leren kennen, hebben nimmer iets bereikt in het koninkrijk Gods; zij waren bang, iets verkeerd te doen. Sommige Christenen echter, van wie ik aanvankelijk weinig verwachtte, hebben een grote ijver aan de dag gelegd; zij begonnen met vele fouten te maken, maar zij hadden werkelijk liefde voor zielen; zij gingen moedig voorwaarts; en zo leerden zij tenslotte door ervaring het werk steeds beter te doen. Laat u, door de fouten, die u maakt, niet ontmoedigen. Begin slechts, en ga moedig voort. Elke eerlijke fout is een kiem tot grotere zegen!

Ongetwijfeld zult u later tot de verrassende ontdekking komen, dat uw werk de meeste zegen afwierp, juist toen u dacht, alles verkeerd

gedaan te hebben. Mensen, die zich het meest aan u ergerden, zullen u later nog het meest dankbaar zijn. Wees geduldig en hoopvol. Laat u niet ontmoedigen.

Menigmaal roept God pas-bekeerden, nadat 'Zij beproefd ge-bleken zijn', tot Zijn bijzondere dienst. Het zou kunnen wezen, dat God juist u voor Zijn heerlijke dienst in het Evangelie wil gebruiken! 'De oogst is wel groot, maar de arbeiders zijn weinigen'. Mocht God u roepen en voor Zijn werk toebereiden, zeg dan niet, zoals Mozes: 'Wie ben ik, dat ik naar Farao zou gaan, en de Israëlieten uit Egypte zou leiden' (Ex. 3 : 11). Verontschuldigt u dan niet door te zeggen, dat u geen gaven hebt, of dat u iemand bent '*zwaar van mond en zwaar van tong*'. Maar geloof de belofte van God: '*Ik zal met uw mond zijn en u leren wat gij spreken moet*' (Ex. 4 : 12).

Onder oudere gelovigen heerst vaak de mening, dat de pas-bekeerde niet aan het werk mag gaan, voor hij jaren lang in de gemeenschap der kinderen Gods heeft verkeerdt. Eerst als hij 'grijze haren' heeft verkregen, mag hij medearbeiden in de wijngaard des Heren.

Een 'nieuweling' mag hij zeker niet zijn. Daarom hebben wij voorheen gezegd: '*nadat hij beproefd zal gebleken zijn*'. Is dat het geval, dan verontschuldigt zich niemand met Jeremia: '*Ach. Here, Here, zie ik kan niet spreken, want ik ben jong*' (Jer. 1 : 6) .

Laat u daarom niet terughouden van de arbeid in 's Heren *wijngaard*. *Anders is het woord, dat God de jeugdige profeet toeriep, ook op u van toepassing*: 'Zeg niet, ik ben jong; want tot een ieder, tot wie Ik u zend, zult gij gaan, en alles, wat Ik u gebied, zult gij spreken' (Jer. 1 : 7) . *Wees gehoorzaam aan het Woord van God*. 'Niemand schatte u gering om uw jeugdige leeftijd, maar wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid' (1 Tim. 4 : 12).

Onze tijd heeft behoefte aan jonge mensen, die zich willen inzetten voor het werk des Heren en door de verkondiging van de Blijde Boodschap Hem willen verheerlijken.

Wellicht bent u bestemd één hunner te zijn. Laat u roepen. En bedenk: 'Al wat gedaan wordt uit liefde tot Jezus, dat houdt zijn waarde en zal blijven bestaan'.

Petrus zei tot Jezus: *'Zie, wij hebben alles prijsgegeven en zijn U gevolgd; wat zal dan ons deel zijn?'* (Matth. 19 : 27). Een billijke vraag. Ook Mozes *'hield de blik gericht op de vergelding des loons'* (Heb. 11 : 21). Geen arbeider van Christus dient zijn Heer om niet. Het heerlijkste loon heeft de Here mij reeds hier gegeven in de tranen van zondaars en in de stralende gezichten en de schitterende ogen van verlost en, voor wier behoudenis ik door Zijn genade het middel mocht zijn.

Iedere ziel, die wij voor de Here winnen, is ons een oorzaak van onuitsprekelijke blijdschap. Maar dit is nog niet alles. Jezus zei tot Petrus: *'Een ieder, die huizen of broeders of zusters of vader of moeder of kinderen of akkers heeft prijs gegeven om Mijn Naam, zal vele malen meer terug ontvangen en hei eeuwige leven erven'* (Matth. 19 : 29).

'En de leraars zullen stralen als de glans van het uitspannel, en die velen tot gerechtigheid hebben gebracht, als de sterren, voor eeuwig en altoos' (Dan. 12 : 3).